Europeiska gemenskapernas
officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 188

fyrtionde årgången

19 juni 1997

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer | Innehållsförteckning | Sida

I *Meddelanden*

Rådet

97/C 188/01 Gemensam ståndpunkt (EG) nr 24/97 av den 24 april 1997, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets beslut om ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet 1

97/C 188/02 Gemensam ståndpunkt (EG) nr 25/97 av den 29 april 1997, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna 9

I

(Meddelanden)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 24/97

antagen av rådet den 24 april 1997

inför antagandet av rådets beslut nr .../97/EG av den ... om ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet

(97/C 188/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande([2]),

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget([3]) angivna förfarandet, och

med beaktande av följande:

1. Fördraget föreskriver att gemenskapen skall utarbeta och genomföra en miljöpolitik för gemenskapen och anger de mål och principer som bör vägleda den politiken.

2. Genom den resolution som rådet och företrädarna för medlemsstaternås regeringar församlade i rådet antog den 1 februari 1993([4]) fastställdes ett program för gemenskapens politik och verksamhet i fråga om miljön och en hållbar utveckling (femte åtgärdsprogrammet).

3. Enligt Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma förklaring av den 30 juni 1982 om olika åtgärder för att förbättra budgetförfarandet([5]), måste en rättsakt antas för varje större ny gemenskapsåtgärd innan anslag som införts i budgeten kan användas.

4. I sitt meddelande till budgetmyndigheten om rättsliga grunder och högsta belopp åtog sig kommissionen att föreslå en rättslig grund för de bidrag som beviljas i budgetpost B4-3 0 6 — Medvetenhet och bidrag.

5. Icke-statliga organisationer som är aktiva inom området för miljöskydd kan bidra till den miljöpolitik för gemenskapen som föreskrivs i artikel 130r i fördraget.

6. De icke-statliga organisationerna praktiska arbete för att värna miljön och höja medvetandenivån hos allmänheten när det gäller behovet av miljöskydd bör främjas.

7. Nationella, regionala och lokala icke-statliga organisationers möjligheter att utbyta synpunkter, diskutera problem och möjliga lösningar med avseende på gemenskapsövergripande miljöfrågor bör förbättras.

8. I det femte åtgärdsprogrammet framgår behovet av att alla berörda aktörer, inbegripet kommissionen och miljöorganisationer som arbetar tillsammans, bör genomföra samordnade åtgärder och dela ansva-

([1]) EGT nr C 104, 3.4.1997, s. 11 och 15.
([2]) EGT nr C 204, 15.7.1996, s. 1.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 13 november 1996 (EGT nr C 362, 2.12.1996, s. 130), rådets gemensamma ståndpunkt av den 24 april 1997 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).
([4]) EGT nr C 138, 17.5.1993, s. 1.
([5]) EGT nr C 194, 28.7.1982, s. 1.

ret för att förverkliga det mål som utgörs av en hållbar utveckling.

9. De europeiska icke-statliga organisationerna spelar en viktig roll när det gäller att samordna och kanalisera information och synpunkter till kommissionen om nya och framväxande synsätt, t.ex. på naturskydd och gränsöverskridande miljöproblem som inte kan, eller endast delvis, hanteras på medlemsstats- eller lägre nivå.

10. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör därför ett åtgärdsprogram inrättas som främjar de europeiska miljöorganisationernas verksamhet.

11. Miljöorganisationer använder sig ofta av frivillig arbetskraft och får ofta donationer in natura. Hänsyn får tas till detta särdrag i deras redovisningssystem (upp till 10 % av de kostnader som kan omfattas) vid bedömningen av deras inkomster och kostnader, liksom vid bedömningen av deras ansökningar om ekonomiskt bistånd.

12. Det ekonomiska stödet bör utformas på ett sådant sätt att hänsyn tas till behovet av öppenhet när det gäller användningen av detta stöd.

13. Det är viktigt att ange prioriterade verksamhetsområden som gemenskapens program skulle kunna stödja.

14. Det är nödvändigt att ange detaljer bestämmelser för gemenskapens ekonomiska stöd enligt programmet.

15. Åtgärder bör vidtas så att programmet kan fortsätta eller upphöra efter den 31 december 2001.

16. Ett förfarande bör införas som gör det möjligt att anpassa gemenskapsbiståndet till de olika särdragen i de åtgärder som får stöd.

17. Det är nödvändigt att fastställa effektiva metoder för kontroll, bedömning och utvärdering och att se till att tänkbara understödstagare och allmänheten informeras på lämpligt sätt.

18. Mot bakgrund av erfarenheterna under programmets tre första år bör en bedömning göras av dess effektivitet, så att beslut kan fattas om dess fortsättning.

19. Ett finansiellt referensbelopp, i enlighet med vad som anges i Europaparlamentets, rådets och kommissionens förklaring av den 6 mars 1995, ingår i detta beslut så länge programmet varar, utan att detta påverkar budgetmyndighetens befogenheter så som de fastställs i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed inrättas ett åtgärdsprogram inom gemenskapen för att främja att icke-statliga organisationer skyddar miljön. Programmets allmänna mål skall vara att främja verksamhet som bedrivs av sådana icke-statliga organisationer, som främst är aktiva inom området för miljöskydd på gemenskapsnivå, genom att bidra till att utveckla och genomföra gemenskapens miljöpolitik och miljölagstiftning.

Med miljöorganisationer avses i detta beslut icke-statliga, oberoende och icke-vinstgivande organisationer, som främst är verksamma inom området för miljöskydd och som har ett miljömål inriktat på allmänhetens bästa.

Artikel 2

1. De verksamhetsområden som kan omfattas av gemenskapens ekonomiska bistånd anges i bilagan.

2. Ekonomiskt stöd från gemenskapen får ges till verksamhet som är av intresse för gemenskapen, som väsentligt bidrar till att vidare utveckla och genomföra gemenskapens miljöpolitik och miljölagstiftning och som följer de principer som ligger till grund för det femte åtgärdsprogrammet.

Det bistånd som hänvsias till i punkt 1 skall särskilt gälla miljöorganisationers kampanjer och åtgärder för att öka medvetenheten, deras infrastruktur för information och dokumentation, demonstrationsprojekt och samordningsaktiviteter som initieras av organisationerna själva.

Artikel 3

1. Kommissionen skall bestämma vilka verksamheter som skall prioriteras vid genomförandet inom de verksamhetsområden som anges i bilagan.

2. Den verksamhet som hänvisas till i punkt 1 skall väljas ut på grundval av allmänna kriterier som t.ex.

— kostnadseffektivitet,

— varaktig multiplikatoreffekt på europeisk nivå,

— effektivt och välavvägt samarbete mellan alla deltagare med avseende på verksamhetsplanering, genomförande av verksamheten och ekonomiskt deltagande,

— bidrag till en multinationell strategi.

3. Kommissionen skall ange ytterligare kriterier för att välja ut de verksamheter som skall finansieras.

Artikel 4

Ekonomiskt bistånd skall bestå av ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen till verksamhet som bedrivs av miljöorganisationer. Ekonomiskt bidrag för att täcka administrativa kostnader kommer endast att övervägas för icke-statliga organisationer som arbetar på europeisk nivå inom ramen för sina allmänna arbetsprogram.

Artikel 5

Kommissionen skall säkerställa sammanhållning och överensstämmelse mellan gemenskapsåtgärder och gemenskapsprojekt som genomförs inom ramen för detta program och andra gemenskapsprogram och gemenskapsinitiativ samt säkerställa att dessa kompletterar varandra.

Artikel 6

1. Detta program skall inledas den 1 januari 1998 och avslutas den 31 december 2001.

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av detta program under tiden 1998–2001 skall vara 10,6 miljoner ecu.

De årliga anslagen skall beviljas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

2. Nivån på gemenskapens totala bistånd får i princip inte överstiga 50 % av den budgeterade verksamheten och de administrativa kostnader som nämns i artikel 4.

3. Gemenskapsbiståndet skall avse verksamhet som skall äga rum under det år för vilket det ekonomiska bidraget beviljas eller under det år som följer.

Oavlönat arbete eller donationer in natura får, om de dokumenteras ordentligt, räknas in med upp till 10 % av de totala kostnader som kan omfattas när miljöorganisationernas inkomster och kostnader bestäms.

Artikel 7

1. Kommissionen skall offentliggöra ett meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* om de prioriterade verksamheter som kan finansieras med en detaljerad beskrivning av kriterier för urval och beviljande samt ansöknings- och godkännandeförfarande.

2. Förslag om verksamhet som kan finansieras skall lämnas in till kommissionen av miljöorganisationer, som arbetar på europeisk nivå och främjar miljöskyddsåtgärder av särskilt intresse för gemenskapen.

3. Inbjudan att lämna förslag om verksamhet enligt detta program skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, varje år före den 31 januari. Efter en bedömning av förslagen skall kommissionen senast den 31 maj besluta om vilka verksamheter den kommer att finansiera. Beslutet skall ligga till grund för ett avtal som reglerar deltagarnas rättigheter och skyldigheter och som sluts med de understödstagare som ansvarar för genomförandet.

4. Det ekonomiska biståndets belopp, ekonomiska förfaranden och kontroller samt alla tekniska villkor som krävs för att biståndet skall beviljas skall avgöras på grundval av understödstagarens allmänna arbetsprogram, särskilt med hänsyn till den godkända verksamhetens art och utformning och skall anges i det avtal som sluts med understödstagarna.

Artikel 8

1. För att säkerställa att de miljöorganisationer som får ekonomiskt bistånd från gemenskapen genomför verksamheten på ett framgångsrikt sätt, skall kommissionen vidta nödvändiga åtgärder för att

— kontrollera att den verksamhet som kommissionen har fått förslag om har genomförts på ett riktigt sätt,

— förebygga och vidta åtgärder mot oegentligheter,

— återkräva belopp som erhållits felaktigt på grund av missbruk eller oaktsamhet.

2. Utan att det påverkar den granskning som revisionsrätten utför i enlighet med artikel 188c i fördraget eller varje kontroll som utförs i enlighet med artikel 209c i samma fördrag, får kommissionens tjänstemän och andra anställda genomföra kontroller på plats, inklusive stickprovskontroller, av verksamhet som finansieras enligt detta program.

Kommissionen skall i förväg informera understödstagaren om varje kontroll på plats, såvida det inte finns goda skäl att misstänka bedrägeri och/eller felaktig användning.

3. Den understödstagare som erhåller ekonomiskt bistånd skall hålla alla verifikationer som avser verksamhetsutgifter tillgängliga för kommissionen under en period av fem år efter den sista utbetalningen för verksamheten.

Artikel 9

1. Kommissionen får sänka, tillfälligt inställa eller återkräva det ekonomiska biståndsbelopp som beviljats för en verksamhet, om den upptäcker oegentligheter eller om det visar sig att verksamheten, utan kommissionens godkännande, har genomgått en större förändring som strider mot målen för de villkor som ställts upp för verksamheten.

2. Om fristerna inte har iakttagits eller om verksamheten utvecklas så att endast en del av det tilldelade ekonomiska biståndet är berättigat, skall kommissionen begära att understödstagaren yttrar sig inom en viss tid.

Om understödstagarens svar inte är tillfredsställande, får kommissionen avbryta utbetalningen av det återstående ekonomiska biståndet och begära omedelbar återbetalning av de belopp som redan har betalats ut.

3. Belopp som felaktigt betalats ut skall återbetalas till kommissionen. Ränta får utgå på belopp som inte betalas tillbaka i tid. Kommissionen skall föreskriva detaljerade regler för genomförandet av denna punkt.

Artikel 10

1. Kommissionen skall säkerställa att gemenskapsfinansierade verksamheter kontrolleras på ett effektivt sätt. Denna kontroll skall ske på grundval av rapporter i enlighet med de förfaranden som kommissionen och understödstagaren har enats om och den skall även omfatta stickprov.

2. Understödstagaren skall lämna en rapport till kommissionen om verksamheten inom tre månader efter det att den har avslutats. Kommissionen skall avgöra hur denna rapport skall utformas och vad den skall innehålla.

Artikel 11

En förteckning över de understödstagare och den verksamhet som skall finansieras genom detta program skall, tillsammans med det tilldelade beloppet, offentliggöras varje år i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Artikel 12

1. Kommissionen skall varje år till Europaparlamentet och rådet rapportera om hur långt genomförandet av detta program har fortskridit.

2. Senast den 31 december 2000 skall kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av programmet under de första tre åren och vid behov föreslå ändringar för att fortsätta eller inte fortsätta programmet.

Rådet skall, i enlighet med fördraget besluta om programmets fortsättning efter den 1 januari 2002.

Artikel 13

Detta beslut skall tillämpas under en fyraårsperiod från och med den 1 januari 1998.

Utfärdat i . . . den . . .

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet

Fördelning av områden som kan omfattas av ekonomiskt bistånd från gemenskapen	Tilldelning av resurser 100 %
A. **Information om miljön** — Underlätta dialogen och informationsutbytet mellan miljöorganisationer som agerar på europeisk nivå och gemenskapens institutioner. — Utveckla infrastrukturer för information och dokumentation om miljöskydd för yrkesverksammas och makthavares bruk samt för spridning av information till i förväg fastställda målgrupper.	40 %
B. **Analys av miljöverksamhet** — Stöd och samordning av miljöprojekt som ökar multiplikatoreffekten av projektens resultat. — Rapporter om nivå, omfattning och art av de miljöproblem som kan behandlas på gemenskapsnivå och i fråga om vilka gemenskapen skulle kunna vara mer aktiv. — Företa analytiska granskningar av miljöaspekternas genomslag på andra områden som omfattas av gemenskapspolitiken.	40 %
C. **Samarbete mellan aktörer inom miljöområdet och icke-statliga organisationer som är aktiva på europeisk nivå** — Främja samarbete mellan deltagare som anges i det femte handlingsprogrammet för miljö. — Uppmuntra åtgärder för miljöskydd som rör flera sektorer. — Komplettera gemenskapsprogrammen med nationell, regional och lokal miljöverksamhet inom den icke-vinstgivande sektorn inom ramen för subsidiaritetsprincipen.	20 %
Operativa verksamheter	70 %
Administrativt stöd	30 %
	100 %

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 11 december 1995 överlämnade kommissionen till rådet sitt ursprungliga förslag till rådets beslut om ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet, grundat på artikel 130s.1 i EG-fördraget ([1]).

2. Europaparlamentet avgav sitt yttrande vid första behandlingen den 13 november 1996 ([2]) och föreslog 21 ändringar (av vilka 12 helt, delvis eller i princip godkändes av kommissionen).

   Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 24 april 1996 ([3]).

   Efter Europaparlamentets yttrande förelade kommissionen rådet sitt ändrade förslag den 11 februari 1997 ([4]).

3. Rådet antog den 24 april 1997 en gemensam ståndpunkt i enlighet med artikel 189c i fördraget.

II. MÅL

4. Syftet med förslaget är att ge rättslig och finansiell stabilitet åt gällande praxis att samfinansiera verksamheten för vissa icke-statliga organisationer (NGO:er) som är aktiva främst inom miljöområdet på europeisk nivå, genom att fastställa ett fyraårigt åtgärdsprogram för gemenskapen.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

5. **Allmänna kommentarer**

   Den gemensamma ståndpunkten grundar sig i stort på kommissionens ändrade förslag.

   Rådet vägleddes i huvudsak av följande överväganden när det granskade detta förslag och nådde den gemensamma ståndpunkten:

   a) Att säkerställa största möjliga insyn i och kontroll av de olika stegen vid genomförandet av programmet utan att införa alltför besvärliga förfaranden, med tanke på att det rör sig om ett relativt litet belopp (i sin gemensamma ståndpunkt anger rådet 10,6 miljoner ecu finansiellt referensbelopp).

   b) Att så tydligt som möjligt ange möjliga understödstagare, dvs. NGO:er inom miljöområdet på europeisk nivå, t.ex. genom de uppgifter som redan finns i lagtexten om allmänna kriterier för valet av verksamheter som skall samfinansieras, samt undvika stelbenthet som kan vara till förfång för ett effektivt genomförande av programmet.

   På andra punkter av mer teknisk karaktär har rådet gjort anpassningar i kommissionens förslag, särskilt när det gäller användningen av en enhetlig terminologi i texten av tydlighetsskäl, (t.ex. att konsekvent använda ordet "verksamhet" *(activity)* där tidigare orden "verksamhet" *(activity)* och "åtgärd" *(action)* användes utan åtskillnad; att ersätta

([1]) EGT nr C 104, 3.4.1997, s. 11.
([2]) EGT nr C 362, 2.12.1996, s. 130.
([3]) EGT nr C 204, 15.7.1996, s. 1.
([4]) EGT nr C 104, 3.4.1997, s. 15.

ordet "subventioner" *(subsidies)* med orden "ekonomiskt bistånd" *(financial assistance)* och "finansiellt bidrag" *(financial contribution)* i förekommande fall); och när det gäller att klart ange förfaranden och tidsgränser (t.ex. för hur länge programmet skall pågå och om det skall fortsätta eller ej).

6. **Särskilda kommentarer**

Följande stora ändringar har gjorts i texten till förslaget:

Ingress

Sedan rådet fört det finansiella referensbeloppet till rättsaktens artikeldel (artikel 6), har av konsekvensskäl en ny punkt (den sista) införlivats med ingressen där referensbeloppet nämns i enlighet med vad som anges i punkt 2 i Europaparlamentets, rådets och kommissionens förklaring av den 6 mars 1995.

Dessutom har hänvisningen till principen att förorenaren betalar samt till subsidiaritetsprincipen i den punkt som syftar på prioriterade verksamhetsområden (nu nummer 13) utgått, eftersom det redan hänsvisas till dessa principer explicit och/eller implicit i andra punkter i ingressen (punkterna 5 och 10 i den nuvarande texten).

Artikel 1

Första stycket i denna artikel har ändrats något genom ett förtydligande av att de berörda NGO:erna skall bidra till att både utveckla och genomföra miljöpolitiken och miljölagstiftningen. Dessutom har terminologin anpassats till terminologin i förslagets rubrik.

Sista stycket i artikeln, som innehåller en definition av miljö-NGO:er i rådets beslut har ändrats något (ordet "oberoende" *(independant)* föredrogs framför ordet "privata" *(private)*.

Artikel 2

Andra punkten i denna artikel har ändrats något så att den i konsekvens med den ändrade formuleringen av första stycket i artikel 1 också hänvisar till miljölagstiftning (förutom miljöpolitik).

Artikel 3

Denna artikel har utökats med punkt 2 där allmänna kriterier anges för val av verksamheter som skall samfinansieras enligt programmet. När det gäller denna fråga har rådet ändrat kommissionens förslag genom att i lagtexten införa sådana allmänna kriterier, och följer på denna punkt Europaparlamentets yttrande (det vill säga ändringsförslag nr 9, särskilt kriterierna a, b och c).

Artikel 4

Denna artikel har ändrats för att förtydliga skillnaden mellan NGO:ernas verksamhet och de därmed förknippade administrativa kostnaderna vid tilldelningen av medel från gemenskapen samt för att säkerställa att ekonomiskt bidrag för att täcka administrativa kostnader som belastar NGO:er kommer att övervägas endast i samband med deras allmänna arbetsprogram.

Artikel 6

Denna artikel har ändrats på följande sätt:

Punkt 1: Införande av det finansiella referensbeloppet, som skall vara 10,6 miljoner ecu, för genomförandet av detta program under tiden 1998–2001. Enligt denna bestämmelse skall dessutom de årliga anslagen beviljas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Kommissionen var oenig med rådet på denna särskilda punkt som gäller införandet av ett finansiellt referensbelopp i lagtexten.

Punkt 2: Satsen på gemenskapens totala bistånd får inte överstiga 50 % av den budgeterade verksamheten och de administrativa kostnaderna för NGO. Enligt kommissionens ursprungliga förslag skulle satsen vara 40 % medan. Europaparlamentet föreslog 60 %, vilket kommissionen godtog i sitt ändrade förslag.

Rådet ansåg att 50 % utgör en sund nivå för att säkerställa NGO:ernas oberoende.

Dessutom har en explicit koppling till artikel 4 införts.

Artikel 11

Med tanke på att programmet syftar till att ge ekonomiskt bistånd till NGO:er genom samfinansiering av (den del) av deras verksamhet, har denna artikel ändrats genom att understödstagarna och de tilldelade beloppen lagts till den förteckning över verksamheter som kommissionen skall offentliggöra varje år i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Artikel 12

Rådet har ändrat denna artikel genom att lägga till punkt 1, där det föreskrivs att kommissionen varje år skall rapportera till rådet och Europaparlamentet om hur långt genomförandet av programmet har fortskridit.

Genom denna nya skyldighet avser rådet att stärka den kontinuerliga övervakningen av hur programmet genomförs, och denna skyldighet utgör därför ett komplement till bestämmelsen i punk 2 i artikeln om kommissionens rapport som skall omfatta de tre första åren av genomförandet av programmet och utgöra en grund för en eventuell fortsättning av programmet efter den första fyraårsperioden.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 25/97

antagen av rådet den 29 april 1997

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv nr 97/.../EG av den ... om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna

(97/C 188/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 57.2, 66 och 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande [3],

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet [4],

med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 22 januari 1993 om grönboken om utvecklingen av den inre marknaden för posttjänster [5],

med beaktande av rådets resolution av den 7 februari 1994 om utvecklingen av posttjänster inom gemenskapen [6], och

med beaktande av följande:

1. Åtgärder bör vidtas i syfte att upprätta den inre marknaden i enlighet med artikel 7a i fördraget. Denna marknad skall omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs.

2. Upprättandet av den inre marknaden inom postsektorn är bevisligen av betydelse för gemenskapens ekonomiska och sociala sammanhållning, eftersom posttjänster är ett viktigt redskap för kommunikation och handel.

3. Kommissionen lade den 11 juni 1992 fram en grönbok om utvecklingen av den inre marknaden för posttjänster samt den 2 juni 1993 att meddelande om riktlinjer för utveckling av posttjänster inom gemenskapen.

4. Kommissionen har genomfört ett omfattande offentligt samråd om de aspekter av posttjänsterna som är av intresse för gemenskapen och de berörda parterna inom postsektorn har underrättat kommissionen om sina synpunkter.

5. Den nuvarande omfattningen av de samhällsomfattande posttjänsterna och villkoren för tillhandahållandet av dem varierar i betydande omfattning från en medlemsstat till en annan. Särskilt kvaliteten på tjänsterna är mycket ojämn mellan medlemsstaterna.

6. Postbefordran över gränserna motsvarar inte alltid användarnas och de europeiska medborgarnas förväntningar, och kvaliteten på tjänsterna när det gäller posttjänster över gränserna är för närvarande otillfredsställande.

7. De konstaterade skillnaderna inom postsektorn har betydande följder för de verksamhetsområden som är särskilt beroende av posttjänster och de utgör ett allvarligt hinder för gemenskapens utveckling mot inre sammanhållning eftersom de regioner som inte har posttjänster med tillräckligt hög kvalitet är missgynnade när det gäller både brevbefordran och varudistribution.

8. Åtgärder som syftar till att säkerställa att marknaden liberaliseras gradvis och under kontrollerade former och till att trygga en rimlig balans i genomförandet av dessa åtgärder är nödvändiga för att garantera ett fritt tillhandahållande av tjänster inom postsektorn i hela gemenskapen, samtidigt som rättigheterna och skyldigheterna för dem som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna respekteras.

9. Åtgärder på gemenskapsnivå för att säkerställa en mer omfattande harmonisering av villkoren för postsektorn är därför nödvändiga och åtgärder måste därför vidtas för att införa gemensamma regler.

10. Enligt subsidiaritetsprincipen bör ett antal allmänna principer antas på gemenskapsnivå medan valet av själva förfarandet bör vara en fråga för medlemsstaterna som själva bör få välja den form som är bäst lämpad för deras egna förhållanden.

---

(1) EGT nr C 322, 2.12.1995, s. 22 och EGT nr C 300, 10.10.1996, s. 22.
(2) EGT nr C 174, 17.6.1996, s. 41.
(3) EGT nr C 337, 11.11.1996, s. 28.
(4) Europaparlamentets yttrande av den 9 maj 1996 (EGT nr C 152, 27.5.1996, s. 20), rådets gemensamma ståndpunkt av den 29 april 1997 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).
(5) EGT nr C 42, 15.2.1993, s. 240.
(6) EGT nr C 48, 16.2.1994, s. 3.

11. Det är av yttersta vikt att på gemenskapsnivå garantera samhällsomfattande posttjänster som omfattar ett minimiutbud av tjänster av angiven kvalitet som i alla medlemsstater måste tillhandahållas samtliga användara till ett rimligt pris, oavsett deras geografiska belägenhet inom gemenskapen.

12. Syftet med de samhällsomfattande tjänsterna är att samtliga användare lätt skall få tillgång till postnätet genom att bl.a. tillräckligt många fasta inlämningsställen erbjuds och tillfredsställande villkor säkerställs när det gäller frekvensen i fråga om insamling och överlämnade. Tillhandahållandet av de samhällsomfattande tjänsterna måste uppfylla det grundläggande behovet av att verksamheten pågår oavbrutet, men samtidigt förblir anpassningsbar till användarnas behov och garanterar dem rättvis och icke-diskriminerande behandling.

13. De samhällsomfattande tjänsterna måste omfatta såväl nationella som gränsöverskridande tjänster.

14. De som utnyttjar de samhällsomfattande tjänsterna måste ges tillräcklig information om utbudet av de tjänster som erbjuds, leverans- och användarvillkor, kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls samt priser.

15. Bestämmelsen i detta direktiv om tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster påverkar inte den rätt som tillhandahållaren av samhällsomfattande tjänster har att träffa avtal med kunder på individuell basis.

16. Att behålla ett utbud av de tjänster som kan omfattas av monopol, i enlighet med bestämmelserna i fördraget och utan att det påverkar tillämpningen av konkurrensreglerna, förefaller berättigat för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna fungerar på ekonomiskt balanserade villkor. Liberaliseringsprocessen bör inte hindra fortsatt tillgång till vissa kostnadsfria tjänster, som har införts av medlemsstaterna för blinda och synskadade.

17. Brevförsändelser som väger 350 g och mer utgör mindre än 2 % av brevvolymen och mindre än 3 % av intäkterna för de offentliga operatörerna. Priskriteriet (fem gånger grundavgiften) kommer att underlätta att göra åtskillnad mellan de monopoliserade tjänsterna och expresstjänsterna, som är liberaliserade.

18. Med hänsyn till det faktum att den grundläggande skillnaden mellan expressbefordran och samhällsomfattende posttjänster ligger i det mervärde (oberoende av form) som expresstjänsterna tillför och som kunderna tillmäter dessa tjänster, är det effektivaste sättet att fastställa detta uppfattade extravärde att utgå från det ytterligare pris som kunder är beredda att betala, dock utan att det påverkar prisgränserna inom det monopoliserade området, vilka måste respekteras.

19. Det är rimligt att tills vidare tillåta att direktreklam och gränsöverskridande post fortsättningsvis kan få omfattas av monopol inom de föreskrivna pris- och viktgränserna. Som ett ytterligare steg mot fullbordandet av den inre marknaden för posttjänster bör Europaparlamentet och rådet, på förslag av kommissionen efter en översyn av sektorn, senast den 1 januari 2000 fatta beslut om fortsatt gradvis liberalisering av postsektorn under kontrollerade former, särskilt i syfte att liberalisera gränsöverskridande post och direktreklam samt om ytterligare en översyn av pris- och viktgränserna.

20. Medlemsstaterna kan av skäl som hänför sig till allmän ordning och allmän säkerhet ha ett berättigat intresse av att till ett eller flera utsedda organ uppdra utplaceringen på allmän plats av brevlådor, avsedda för att motta postförsändelser. Av samma skäl får de utse ett eller flera organ som ansvarar för utgivning av frimärken, som visar ursprungsland och även utse organ ansvariga för tillhandahållande av tjänster som gäller rekommenderade försändelser under rättsliga och administrativa förfaranden i enlighet med deras nationella lagstiftning. De får också ange medlemsskap i Europeiska unionen genom att låta symbolen med de tolv stjärnorna ingå.

21. Nya tjänster (tjänster som skiljer sig från de traditionella tjänsterna) och utväxling av dokument omfattas inte av de samhällsomfattande tjänsterna och därför är det inte befogat att låta dem som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna ha monopol på dessa tjänster. Detta gäller även för befordran av egen post (när den fysiska eller juridiska person som är upphov till försändelsen tillhandahåller posttjänsterna eller när uppsamling och befordran av försändelserna sköts av tredje man, som uteslutande handlar på den personens vägnar) som inte ingår i denna kategori tjänster.

22. Medlemsstaterna bör inom sina territorier ha möjlighet att, genom lämpliga tillståndsförfaranden, reglera tillhandahållandet av de posttjänster som inte ingår i monopolet för dem som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna. Dessa förfaranden måste vara öppna för insyn, icke-diskriminerande, proportionella och grundade på objektiva kriterier.

23. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att som villkor för att bevilja tillstånd kräva samhällsomfattande tjänster eller bidrag till en kompensationsfond avsedd att kompensera den som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna för en orimlig ekonomisk belastning som tjänsterna kan medföra. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att för att bevilja tillstånd kräva att den verksamhet som tillståndet avser inte inkräktar på de exklusiva eller särskilda rättigheter som har beviljats dem som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna, när det gäller de

monopoliserade tjänsterna. När direktreklamen liberaliseras kan ett system för identifiering av direktreklam införas i kontrollsyfte.

24. Det kommer att behöva fattas beslut om åtgärder som är nödvändiga för att harmonisera tillståndsförfaranden som medlemsstaterna har beslutat om och som styr det marknadsmässiga tillhandahållandet av icke-monopoliserade tjänster till allmänheten.

25. Skulle detta visa sig nödvändigt skall beslut fattas om åtgärder för att säkerställa att de villkor som styr tillgång till det allmänna postnätet i medlemsstaterna är öppna för insyn och icke-diskriminerande.

26. För att säkerställa en fullgod förvaltning av de samhällsomfattande tjänsterna och förhindra snedvridning av konkurrensen bör avgifterna för de samhällsomfattande tjänsterna vara objektiva, öppna för insyn, icke-diskriminerande och grunda sig på kostnaderna.

27. Ersättningen för tillhandahållandet av tjänster med avseende på gränsöverskridande post inom gemenskapen, utan att det påverkar de minimiförpliktelser som härrör ur Världspostföreningens bestämmelser bör grunda sig på kostnaderna för överlämnande enligt angiven kvalitet på servicemål, vilket följaktligen motiverar lämpliga system inom gemenskapen för att på lämpligt sätt tillhandahålla täckning för kostnaderna och som särskilt hänför sig till den uppnådda kvaliteten på tjänsterna.

28. I redovisningen måste en uppdelning göras mellan monopoliserade och icke-monopoliserade tjänster så att de faktiska kostnaderna för olika tjänster framgår klart och tydligt och för att säkerställa att subventioner från det monopoliserade till det icke-monopoliserade området inte påverkar det sistnämnda områdets konkurrensvillkor.

29. För att säkerställa tillämpningen av principerna i de tre föregående punkterna bör de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster inom en rimlig tid genomföra ett kostnadsredovisningssystem, som kan kontrolleras på ett oberoende sätt och genom vilket kostnaderna kan hänföras till tjänster på ett så exakt sätt som möjligt på grundval av förfaranden som är öppna för insyn. Sådana krav kan uppfyllas t.ex. genom att principen om fullständig fördelning av kostnader genomförs. Sådana kostnadsredovisningssystem får inte krävas under omständigheter där verkliga öppna konkurrensvillkor råder.

30. Användarnas intressen bör beaktas, eftersom de har rätt till tjänster av hög kvalitet. Alla ansträngningar bör därför göras för att förbättra och höja kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls på gemenskapsnivå. Denna kvalitetsförbättring kräver att medlemsstaterna beslutar om normer när det gäller de tjänster som ingår i de samhällsomfattande tjänsterna som skall uppfyllas eller överträffas av dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster.

31. Den kvalitet på tjänsterna som användarna förväntar sig utgör en viktig aspekt av de tillhandahållna tjänsterna. Normerna för utvärdering av denna kvalitet på tjänsterna och de kvalitetsnivåer som faktiskt uppnåtts bör i användarnas intresse offentliggöras. Det är nödvändigt att ha tillgång till enhetliga normer för kvaliteten på tjänsterna och gemensamma mätmetoder för att kunna utvärdera hur kvaliteten på tjänsterna överensstämmer inom gemenskapen.

32. Medlemsstaterna måste bestämma nationella kvalitetsnormer som överensstämmer med gemenskapens normer. När det gäller tjänster över gränserna inom gemenskapen, vilka kräver gemensamma ansträngningar från minst två tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster i två olika medlemsstater, måste kvalitetsnormerna bestämmas på gemenskapsnivå.

33. Att dessa normer uppfylls måste kontrolleras på oberoende sätt med jämna mellanrum och på harmoniserad grund. Användarna måste ha rätt att bli informerade om resultaten av denna kontroll och medlemsstaterna bör säkerställa att åtgärder för rättelse vidtas om resultaten visar att normerna inte uppfylls.

34. Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal [1] gäller för postoperatörerna.

35. Behovet att förbättra kvaliteten på tjänsterna innebär att tvister måste lösas snabbt och effektivt. Som komplement till de möjligheter till domstolsprövning som gemenskapslag och nationell lag tillhandahåller bör ett förfarande för klagomål införas, som är öppet för insyn, smidigt och föga kostsamt samt ger möjlighet för alla berörda parter att delta.

36. Framsteg med avseende på samtrafikformåga för postnät och användarnas intresse kräver att teknisk standardisering uppmuntras. Teknisk standardisering är oumbärlig för att främja driftskompatibilitet mellan de nationella näten och för effektiva samhällsomfattande tjänster inom gemenskapen.

37. Enligt riktlinjer för europeisk harmonisering kan de specialiserade tekniska standardiseringsuppgifterna anförtros Europeiska standardiseringskommittén.

[1] EGT nr L 95, 21.4.1993, s. 29.

38. En kommitté bör inrättas för att bistå kommissionen med att genomföra detta direktiv särskilt när det gäller det framtida arbetet med att utarbeta åtgärder med avseende på kvaliteten på de gränsöverskridande tjänsterna och den tekniska standardiseringen i gemenskapen.

39. För att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna fungerar väl och för att säkerställa att konkurrensen inte snedvrids inom det icke-monopoliserade området är det viktigt att skilja mellan tillsynsfunktionerna, å ena sidan, och driftsfunktionerna, å den andra. Ingen postoperatör får döma i egen sak. Det ankommer på medlemsstaterna att inrätta en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, som får väljas bland offentliga myndigheter eller självständiga organ, som förordnas för detta ändamål.

40. Effekterna av de harmoniserade villkorens inverkan på hur den inre marknaden för posttjänster fungerar kommer att behöva utvärderas. Kommissionen kommer därför att för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om genomförandet av detta direktiv, däribland lämplig information om utvecklingen inom sektorn, särskilt rörande ekonomiska, sociala sysselsättnings- och tekniska aspekter, liksom kvaliteten på tjänsterna, tre år efter det att direktivet har trätt i kraft och senast den 31 december 2000.

41. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i fördraget, särskilt inte konkurrensreglerna och reglerna för friheten att tillhandahålla tjänster.

42. Ingenting bör hindra medlemsstaterna från att vidmakthålla eller införa åtgärder inom postsektorn, vilka är mer liberala än dem som föreskrivs i detta direktiv, eller om detta direktiv upphör att gälla, från att vidmakthålla åtgärder som de har infört för att genomföra det under förutsättning att sådana åtgärder i varje enskilt fall är förenliga med fördraget.

43. Detta direktiv bör gälla till och med den 31 december 2004 om inte annat beslutas av Europaparlamentet och rådet på förslag av kommissionen.

44. Detta direktiv gäller inte för någon verksamhet som faller utanför gemenskapsrätten t.ex. verksamhet enligt avdelningarna V och VI i Fördraget om Europeiska unionen, och under alla omständigheter inte för verksamhet som rör allmän säkerhet, försvar, en stats säkerhet (inbegripet statens ekonomiska välstånd om verksamheten gäller frågor som rör statens säkerhet) samt statens åtgärder inom straffrätten.

45. Detta direktiv hindrar inte, när det gäller företag som inte är etablerade i gemenskapen, att beslut om åtgärder fattas i enlighet med såväl gemenskapslag som befintliga internationella skyldigheter som är avsedda att garantera att medborgare i medlemsstaterna åtnjuter liknande behandling i tredje land. Gemenskapsföretag bör i tredje land dra nytta av en behandling och faktiskt tillträde till marknaden som är jämförbar med den behandling och det tillträde till marknaden som medborgare i de berörda länderna ges i gemenskapssammanhang.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

Syfte och räckvidd

Artikel 1

I detta direktiv stadgas gemensamma regler om

— tillhandahållande av samhällsomfattande posttjänster i gemenskapen,

— kriterier som bestämmer vilka tjänster som kan omfattas av monopol för dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster och villkor som styr tillhandahållande av icke-monopoliserade tjänster,

— principer för avgifter samt insyn i redovisningen för tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster,

— att fastställa kvalitetsnormer för tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster och inrättande av ett system för att säkerställa att dessa normer följs,

— harmonisering av tekniska standarder,

— inrättande av oberoende nationella tillsynsmyndigheter.

Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *posttjänster:* tjänster som innefattar insamling, sortering, transport och överlämnande av postförsändelser.

2. *allmänt postnät:* den organisation och de medel av alla slag som den eller de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster använder särskilt för att

   — samla in postförsändelser som omfattas av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster från inlämningsställen inom hela territoriet,

— befordra och behandla dessa försändelser från postnätets inlämningsställe till utdelningscentralen,

— dela ut till de adresser som anges på försändelserna.

3. *inlämningsställen:* de fysiska anordningar, inbegripet brevlådor, som tillhandahålls allmänheten antingen på allmän plats eller i lokaler, där postförsändelser kan avlämnas av kunder till det allmänna postnätet.

4. *insamling:* förfarandet att samla upp postförsändelser som lämnats vid inlämningsställen.

5. *utdelning:* den process som omfattar sortering vid utdelningscentralen och till överlämnade av postförsändelserna till deras adressater.

6. *postförsändelse:* en adresserad försändelse i den slutliga utformning den skall överlämnas av den som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna. Sådana försändelser omfattar, förutom brevförsändelser, till exempel böcker, kataloger, tidningar och tidskrifter samt postpaket som innehåller varor med eller utan kommersiellt värde.

7. *brevförsändelse:* en skriftlig underrättelse på vilket fysiskt medium som helst, vilken skall befordras till och överlämnas på den adress som avsändaren angivit på själva försändelsen eller dess omslag. Böcker, kataloger, tidningar och tidskrifter anses inte vara brevförsändelser.

8. *direktreklam:* en underrättelse, som endast består av annons-, marknadsförings- eller reklammaterial med samma innehåll, förutom adressatens namn, adress och identifieringsnummer samt andra variationer som inte ändrar meddelandets art, som sänds till ett betydande antal adressater för att befordras och överlämnas till den adress som avsändaren har angivet på själva försändelsen eller på dess omslag. Den nationella tillsynsmyndigheten skall tolka begreppet "ett betydande antal adressater" inom varje medlemsstat och offentliggöra en lämplig definition. Räkningar, fakturor, ekonomiska redovisningar och andra meddelanden som inte är identiska skall inte anses som direktreklam. En underrättelse som förenar direktreklam med andra försändelser i samma omslag skall inte anses som direktreklam. Direktreklam skall omfatta både gränsöverskridande direktreklam och inrikes direktreklam.

9. *rekommenderad försändelse:* en tjänst som består av tillhandahållande av en försäkring till fast pris mot att försändelsen förkommer, stjäls eller skadas, och som ger avsändaren, i förekommande fall på begäran av denne, ett bevis på att postförsändelsen lämnats in och/eller överlämnats till adressaten.

10. *assurerad försändelse:* en tjänst som består av försäkring av en postförsändelse till det värde som avsändaren anger, i händelse av att försändelsen förkommer, stjäls eller skadas.

11. *gränsöverskridande post:* post från eller till en annan medlemsstat eller från eller till tredje land.

12. *utväxling av dokument:* tillhandahållande av medel, inbegripet lokaler för detta särskilda ändamål och transport av tredje man, varigenom det blir möjligt att själv överlämna försändelser genom ömsesidig utväxling av postförsändelser mellan användare som abonnerar på denna tjänst.

13. *den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster:* offentligt eller privat organ som utses av en medlemsstat för att tillhandahålla de samhällsomfattande posttjänsterna eller delar därav.

14. *tillstånd:* en tillåtelse med angivande av de rättigheter och skyldigheter som är utmärkande för postsektorn och som gör det möjligt för företag att tillhandahålla posttjänster och, i förekommande fall, inrätta och/eller driva postnät för att tillhandahålla sådana tjänster, genom ett allmänt tillstånd eller ett enskilt tillstånd enligt definitionerna nedan:

— *allmänt tillstånd:* ett tillstånd som — oberoende av om det är reglerat av en "kategorilicens" eller av allmän lag och oberoende av om en sådan reglering kräver registrerings- eller anmälningsförfaranden — inte kräver att det berörda företaget har erhållit ett uttryckligt beslut från den nationella tillsynsmyndigheten innan det utövar de rättigheter som härrör från tillståndet.

— *enskilt tillstånd:* ett tillstånd som beviljas av en nationell tillsynsmyndighet och som ger ett företag särskilda rättigheter eller underkastar det företagets verksamhet särskilda villkor, vilka eventuellt kompletterar det allmänna tillståndet, och vilka medför att företaget inte får utöva de ifrågavarande rättigheterna förrän det har erhållit den nationella tillsynsmyndighetens beslut om detta.

15. *terminalavgifter:* ersättningen till dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster för utdelning av inkommande gränsöverskridande post, vilken består av postförsändelser från en annan medlemsstat eller från tredje land.

16. *avsändare:* en fysisk eller juridisk person som postförsändelser härrör ifrån.

17. *användare:* varje fysisk eller juridisk person som i egenskap av avsändare eller adressat drar nytta av att en samhällsomfattande tjänst tillhandahålls.

18. *nationell tillsynsmyndighet:* det eller de organ i varje medlemsstat, som medlemsstaten har anförtrott bland annat de tillsynsuppgifter som omfattas av detta direktiv.

19. *väsentliga krav:* allmänna icke-ekonomiska skäl som kan föranleda en medlemsstat att införa villkor för tillhandahållandet av posttjänster. Dessa orsaker är posthemlighet, säkerheten för nätet med hänsyn till transport av farligt gods och, när det är berättigat, dataskydd, miljöskydd och regionplanering.

Dataskydd kan omfatta skydd för personuppgifter, förtrolighet med avseende på information som överförs eller lagras samt skydd för privatlivet.

KAPITEL 2

Samhällsomfattande tjänster

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall säkeställa att användarna har tillgång till samhällsomfattande tjänster som inbegriper stadigvarande tillhandahållna posttjänster av fastställd kvalitet inom hela territoriet till rimliga priser för samtliga användare.

2. För detta ändamål skall medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa att expeditions- och insamlingsställena ligger så tätt att användarnas behov beaktas.

3. De skall vidta åtgärder för att säkerställa att den eller de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster garanterar att det varje arbetsdag och minst fem dagar i veckan — utom under omständigheter eller geografiska förhållanden som de nationella tillsynsmyndigheterna bedömer vara undantagsvis förekommande — görs minst

— en insamling,

— ett överlämnande vid varje fysisk eller juridisk persons dörr eller, i undantagsfall, under villkor som den nationella tillsynsmyndigheten bestämmer, ett överlämnande vid lämpliga anläggningar.

4. Varje medlemsstat skall besluta om nödvändiga åtgärder för att de samhällsomfattande tjänsterna skall omfatta följande minimiprestationer:

— Insamling, sortering, transport och utdelning av postförsändelser som väger högst 2 kg.

— Insamling, sortering, transport och utdelning av postpaket som väger högst 10 kg.

— Tjänster för rekommenderade och assurerade försändelser.

5. De nationella tillsynsmyndigheterna får höja viktgränsen för vad som täcks av de samhällsomfattande tjänsterna med avseende på postpaket till högst 20 kg och får föreskriva särskilda ordningar för överlämnande av postpaket vid dörren.

Medlemsstaterna skall se till att postpaket som tas emot från andra medlemsstater och som väger högst 20 kg överlämnas inom deras territorium, oavsett vilken viktgräns för postpaket som omfattas av de samhällsomfattande tjänsterna som en given medlemsstat har bestämt.

6. De aktuella postförsändelsernas minimi- och maximimått skall vara de som föreskrivs i konventionen och avtalet angående postpaket som har antagits av Världspostföreningen.

7. De samhällsomfattande tjänsterna som de definieras i denna artikel skall täcka såväl nationella tjänster som gränsöverskridande tjänster.

Artikel 4

Varje medlemsstat skall, enligt de förfaranden som bedöms lämpliga, utse en eller flera postoperatörer som ansvarar för att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och skall meddela kommissionen vilka operatörer som utvalts. Varje medlemsstat skall, i överensstämmelse med gemenskapsrätten, bestämma och offentliggöra rättigheterna och skyldigheterna för den eller dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster.

Artikel 5

1. Varje medlemsstat skall vidta åtgärder för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna garanteras och uppfyller följande krav:

— De skall erbjuda en tjänst som garanterar att de väsentliga kraven uppfylls.

— De skall erbjuda användarna samma tjänst under jämförbara förhållanden.

— De skall tillhandahållas utan någon som helst diskriminering, i synnerhet utan diskriminering på grund av politiska, religiösa eller ideologiska överväganden.

— De skall inte avbrytas eller upphöra, förutom i fall av force majeure.

— De skall utvecklas som svar på den tekniska, ekonomiska och sociala omgivningen samt på användarnas behov.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte hindra att medlemsstaterna vidtar åtgärder i enlighet med krav som har att göra med allmänintresset som det erkänns i

fördraget, särskilt i artiklarna 36 och 56 i detta och som bl.a. rör allmän moral, allmän säkerhet, inklusive brottsundersökningar, och allmän ordning.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att säkerställa att den eller de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster regelbundet ger användarna tillräckligt utförlig och aktuell information om de särskilda kännetecken som de samhällsomfattande tjänster som erbjuds har, särskilt vad gäller allmänna villkor för tillgång till dessa tjänster samt priser och nivån på kvalitetsnormerna. Denna information skall offentliggöras på lämpligt sätt.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen, inom tolv månader från det att detta direktiv träder i kraft, om hur den information som skall offentliggöras enligt första stycket har gjorts tillgänglig. Kommissionen skall meddelas alla senare ändringar så snart som möjligt.

KAPITEL 3

Harmonisering av tjänster som får omfattas av monopol

Artikel 7

1. I den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna upprätthålls skall de tjänster som varje medlemsstat får låta omfattas av monopol för den eller dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster vara insamling, sortering, transport och överlämnande av inrikes brevförsändelser, vare sig det gäller ilförsändelser eller inte, vilkas pris är lägre än fem gånger den allmänna avgiften för en brevförsändelse av första viktklassen inom den snabbaste normalkategorin, om en sådan finns, såvida de väger mindre än 350 g.

2. I den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna upprätthålls får gränsöverskridande post och direktreklam fortsättningsvis omfattas av monopol inom de pris- och viktgränser som föreskrivs i punkt 1.

3. Som ett ytterligare steg mot fullbordandet av den inre marknaden för posttjänster skall Europaparlamentet och rådet senast den 1 januari 2000 och utan att det påverkar kommissionens behörighet besluta om den fortsatta gradvisa liberaliseringen av postsektorn under kontrollerade former, särskilt med hänsyn till liberaliseringen av gränsöverskridande post och direktreklam, och om en ytterligare översyn av pris- och viktgränser, vilka skall träda i kraft den 1 januari 2003, med beaktande av utvecklingen, särskilt den ekonomiska, sociala och tekniska utveckling som har ägt rum fram till dess samt med beaktande också av den ekonomiska situationen för den eller dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster, i syfte att ytterligare fullfölja målen i detta direktiv.

Detta beslut skall grundas på ett förslag från kommissionen som skall läggas fram före utgången av år 1998 efter en översyn av sektorn. På begäran av kommissionen skall medlemsstaterna lägga fram alla de upplysningar som är nödvändiga för att denna översyn skall kunna avslutas.

4. Utväxling av dokument får inte omfattas av monopol.

Artikel 8

Bestämmelserna i artikel 7 påverkar inte medlemsstaternas rätt att organisera utplacering av brevlådor på allmän plats, att ge ut frimärken och dela ut rekommenderade försändelser under rättsliga och administrativa förfaranden i enlighet med deras nationella lagstiftning.

KAPITEL 4

Villkor som styr tillhandahållande av icke-monopoliserade tjänster och tillgång till nätet

Artikel 9

1. För icke-monopoliserade tjänster som ligger utanför de samhällsomfattande tjänsternas räckvidd som de definieras i artikel 3 får medlemsstaterna, i den utsträckning som är nödvändig för att garantera att de väsentliga kraven uppfylls, införa allmänna tillstånd.

2. För icke-monopoliserade tjänster som ligger inom de samhällsomfattande tjänsternas räckvidd som de definieras i artikel 3, får medlemsstaterna införa tillståndsförfaranden, inbegripet enskilda tillstånd, i den omfattning detta är nödvändigt för att garantera att de väsentliga kraven uppfylls och för att skydda de samhällsomfattande tjänsterna.

Beviljandet av tillstånd får

— i förekommande fall villkoras av skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster,

— om nödvändigt innebära krav på de berörda tjänsternas kvalitet, tillgänglighet och utförande,

— villkoras av skyldigheten att inte inkräkta på de exklusiva eller särskilda rättigheter som har beviljats den eller dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster för de posttjänster som omfattas av monopol enligt artikel 7.1 och 7.2.

3. De förfaranden som beskrivs i punkterna 1 och 2 skall vara öppna för insyn, icke-diskriminerande, proportionella och grundade på objektiva kriterier. Medlemsstaterna skall säkerställa att sökanden underrättas om skälen till att ett tillstånd helt eller delvis vägras och införa ett förfarande för överklagande.

4. För att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna skyddas får en medlemsstat, om den bestämmer sig för att skyldigheten att tillhandahålla de samhällsomfattande tjänster som föreskrivs enligt detta direktiv utgör en orättvis ekonomisk belastning för den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster, inrätta en kompensationsfond som för detta ändamål förvaltas av ett av förmånstagaren eller förmånstagarna oberoende organ. I sådant fall får medlemsstaten som villkor för att bevilja tillstånd kräva ekonomiskt bidrag till denna fond. Medlemsstaten måste säkerställa att principerna om insyn, icke-diskriminering och proportionalitet följs när kompensationsfonden inrättas och när nivån på de ekonomiska bidragen bestäms. Endast de tjänster som anges i artikel 3 får finansieras på detta sätt.

5. Medlemsstaterna får införa ett system för identifiering av direktreklam så att sådana tjänster kan kontrolleras när de liberaliseras.

Artikel 10

1. Europaparlamentet och rådet skall på förslag av kommissionen och på grundval av artiklarna 57.2, 66 och 100a i fördraget besluta om nödvändiga åtgärder för att harmonisera de förfaranden som anges i artikel 9 vilka styr kommersiellt tillhandahållande till allmänheten av icke-monopoliserade posttjänster.

2. Harmoniseringsåtgärderna som anges i punkt 1 skall särskilt gälla de kriterier som postoperatörerna skall iaktta, de förfaranden som dessa skall följa och det sätt på vilket dessa kriterier och förfaranden skall offentliggöras samt vilket överklagandeförfarande som skall användas.

Artikel 11

Europaparlamentet och rådet skall på förslag av kommissionen och på grundval av artiklarna 57.2, 66 och 100a i fördraget besluta om sådana harmoniseringsåtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att användarna och den eller de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster har tillgång till det allmänna postnätet på villkor som är öppna för insyn och icke-diskriminerande.

KAPITEL 5

Avgiftsprinciper och insyn i redovisningen

Artikel 12

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att säkerställa att avgifterna för var och en av de tjänster som ingår i tillhandahållandet av de samhällsomfattande tjänsterna stämmer överens med följande principer:

— Priserna måste vara rimliga och ge samtlige användare möjlighet att få tillgång till de tjänster som tillhandahålls.

— Priserna skall grunda sig på kostnaderna. Medlemsstaterna får besluta att en enhetlig taxa skall gälla inom hela det nationella territoriet.

— Avgifterna måste vara klara och tydliga och icke-diskriminerande.

Artikel 13

1. I syfte att säkerställa att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls över gränserna skall medlemsstaterna uppmuntra dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster i den egna staten att i sina avtal om terminalavgifter för gränsöverskridande post inom gemenskapen tillse att följande principer uppfylls:

— Terminalavgifterna skall bestämmas i förhållande till kostnaderna för behandling och överlämnande av gränsöverskridande post.

— Ersättningens storlek skall stå i förhållande till den uppnådda kvaliteten på tjänsten.

— Terminalavgifterna skall vara klara och tydliga och icke-diskriminerande.

2. Genomförandet av dessa principer får innefatta övergångsordningar som är utformade för att undvika otillbörliga störningar inom postmarknaderna eller ogynnsamma följder för de ekonomiska aktörerna, såvida det finns ett avtal mellan den avsändande och den mottagande operatören; sådana ordningar skall emellertid begränsas till vad som är strikt nödvändigt för att uppnå dessa mål.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall, inom två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster sköter sin redovisning i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

2. De som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster skall i den interna redovisningen ha skilda konton åtminstone dels för var och en av tjänsterna inom den monopoliserade sektorn, dels för de icke-monopoliserade tjänsterna. Kontona för de icke-monopoliserade tjänsterna skall tydligt skilja mellan tjänster som ingår i de samhällsomfattande tjänsterna och tjänster som inte gör det. Sådana interna redovisningssystem skall bygga på enhetligt tillämpade och objektivt försvarbara principer för kostnadsredovisning.

3. I de redovisningssystem som avses i punkt 2 skall, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4, kostnaderna fördelas på var och en av de monopoliserade och på de icke-monopoliserde tjänsterna på följande sätt:

a) Kostnader som direkt kan hänföras till en bestämd tjänst skall hänföras till den tjänsten.

b) Gemensamma kostnader, dvs. kostnader som inte direkt kan hänföras till en bestämd tjänst, skall fördelas på följande sätt:

i) När det är möjligt, skall gemensamma kostnader fördelas utifrån en direkt analys av vad som förorsakade dem.

ii) När en direkt analys inte är möjlig, skall gemensamma kostnadskategorier fördelas utifrån en indirekt koppling till en annan kostnadskategori eller grupp av kostnadskategorier som det är möjligt att direkt hänföra eller fördela; den indirekta kopplingen skall grunda sig på jämförbara kostnadsstrukturer.

iii) När varken direkta eller indirekta åtgärder för att fördela kostnader står till buds, skall kostnadskategorin fördelas utifrån en allmän fördelningsnyckel uträknad från förhållandet mellan alla utgifter som direkt eller indirekt har hänförts till eller fördelats dels på varje monopoliserad tjänst, dels på de andra tjänsterna.

4. Andra kostnadsredovisningssystem får tillämpas endast om de är förenliga med punkt 2 och har godkänts av den nationella tillsynsmyndigheten. Kommissionen skall informeras innan de tillämpas.

5. De nationella tillsynsmyndigheterna skall säkerställa att överensstämmelse med ett av de redovisningssystem som beskrivs i punkterna 3 och 4 kontrolleras av ett behörigt organ som är fristående från den som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna. Medlemsstaterna skall se till att ett utlåtande om att redovisningssystemen följs regelbundet offentliggörs.

6. Den nationella tillsynsmyndigheten skall hålla tillräckligt detaljerade uppgifter tillgängliga om de kostnadsredovisningssystem som tillämpas av den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster och skall på begäran överlämna sådana uppgifter till kommissionen.

7. Detaljerade uppgifter om redovisningen enligt dessa system skall på begäran i förtrolighet tillhandahållas den nationella tillsynsmyndigheten och kommissionen.

8. Om en medlemsstat inte har monopol på någon av de tjänster som får omfattas av monopol enligt artikel 7 och inte har inrättat någon kompensationsfond för samhällsomfattande tjänster som medges enligt artikel 9.4, och om den nationella tillsynsmyndigheten är övertygad om att ingen av dem som utsetts att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster erhåller statliga subventioner, dolda eller ej, får den nationella tillsynsmyndigheten besluta att inte tillämpa kraven i punkterna 2–7 i denna artikel. Den nationella tillsynsmyndigheten skall informera kommissionen om alla sådana beslut.

Artikel 15

Den ekonomiska redovisningen från alla dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster skall underkastas granskning av en oberoende revisor och offentliggöras i överensstämmelse med den gemenskapslagstiftning och den nationella lagstiftning som gäller för kommersiella företag.

KAPITEL 6

Kvaliteten på tjänsterna

Artikel 16

Medlemsstaterna skall säkerställa att normer för kvaliteten på de samhällsomfattande tjänsterna bestäms och offentliggörs i syfte att garantera postservice av hög kvalitet.

Kvalitetsnormerna skall särskilt riktas in på befordringstider samt tjänsternas regelbundenhet och tillförlitlighet.

Dessa normer skall fastställas av

— medlemsstaterna när det gäller nationella tjänster,

— Europaparlamentet och rådet när det gäller gränsöverskridande tjänster inom gemenskapen (se bilagan). Den framtida anpassningen av dessa normer till den tekniska utvecklingen eller till marknadens utveckling skall genomföras i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 21.

Oberoende kontroll av utförandet skall ske minst en gång om året av utomstående organ som inte har några band till dem som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna, enligt standardiserade villkor, som skall anges i detalj i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 21 och skall vara ämne för rapporter som skall offentliggöras minst en gång om året.

Artikel 17

Medlemsstaterna skall besluta om kvalitetsnormer för post inom landet och säkerställa att de är förenliga med de normer som beslutas för gränsöverskridande tjänster inom gemenskapen.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen om sina kvalitetsnormer för inhemska tjänster, och kommissionen skall offentliggöra dessa på samma sätt som de normer för gränsöverskridande tjänster inom gemenskapen som avses i artikel 18.

De nationella tillsynsmyndigheterna skall säkerställa att en oberoende kontroll av utförandet sker i enlighet med fjärde stycket i artikel 16, att resultaten motiveras och att åtgärder för rättelse vidtas när så är nödvändigt.

Artikel 18

1. I enlighet med artikel 16 föreskrivs kvalitetsnormer för gränsöverskridande tjänster inom gemenskapen i bilagan.

2. Om undantagsvis förekommande situationer med avseende på infrastruktur eller geografiska förhållanden kräver det, får de nationella tillsynsmyndigheterna bevilja undantag från kvalitetsnormerna i bilagan. Om de nationella tillsynsmyndigheterna på detta sätt beslutar om undantag skall de genast meddela kommissionen detta. Kommissionen skall till den kommitté som inrättas enligt artikel 21 för kännedom överlämna en årlig rapport om de meddelanden den har fått under de föregående tolv månaderna.

3. Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra varje ändring i kvalitetsnormerna för de gränsöverskridande tjänsterna och vidta åtgärder för att säkerställa en regelbunden och oberoende kontroll samt offentliggörande av den nivå på utförandet som intygar att dessa normer uppfylls och de framsteg som har gjorts. De nationella tillsynsmyndigheterna skall säkerställa att åtgärder för rättelse vidtas när så är nödvändigt.

Artikel 19

Medlemsstaterna skall säkerställa att förfaranden utarbetas som är öppna för insyn, smidiga och föga kostsamma för att handlägga användarnas klagomål, i synnerhet när det gäller förlust, stöld eller skada eller när kvalitetsnormerna för tjänsterna inte följs.

Medlemsstaterna skall besluta om åtgärder för att säkerställa att dessa förfaranden gör det möjligt att lösa tvister på ett rättvist sätt och inom rimlig tid och att, i befogade fall, tillämpa ett system för återbetalning och/eller ersättning.

Utan att det påverkar andra möjligheter att överklaga enligt nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning skall medlemsstaterna säkerställa att användarna, enskilt eller, om nationell lag tillåter detta, tillsammans med användar- och/eller konsumentorganisationer, får vända sig till den behöriga nationella myndigheten i de fall där användarnas klagomål mot den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster inte har lösts på ett tillfredsställande sätt.

Medlemsstaterna skall i enlighet med artikel 16 säkerställa att den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster, tillsammans med den årliga rapporten om kontroll av utförandet, offentliggör uppgifter om antalet klagomål och sättet på vilket de har behandlats.

KAPITEL 7

Harmonisering av tekniska standarder

Artikel 20

Harmoniseringen av de tekniska standarderna skall fortsätta med särskilt beaktande av användarnas intressen.

Uppdraget att fastställa tekniska standarder som är tillämpliga inom postsektorn skall ges till Europeiska standardiseringskommittén på grundval av inkomna ärenden enligt principerna i rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ([1]).

Detta arbete skall genomföras med beaktande av de harmoniseringsåtgärder som vidtagits på internationell nivå, i synnerhet dem som har beslutats inom Världspostföreningen.

De standarder som skall tillämpas skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* en gång om året.

Medlemsstaterna skall säkerställa att de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster hänvisar till de standarder som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* när användarnas intressen kräver det och särskilt när de ger information enligt artikel 6.

Den kommitté som avses i artikel 21 skall hållas underrättad om diskussionerna inom Europeiska standardiseringskommittén samt om de framsteg som det organet gör inom detta område.

KAPITEL 8

Kommittébestämmelser

Artikel 21

Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt

([1]) EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 96/139/EG (EGT nr L 32, 10.2.1996, s. 31).

beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas.

Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

KAPITEL 9

Nationell tillsynsmyndighet

Artikel 22

Varje medlemsstat skall utse en eller flera nationella tillsynsmyndigheter för postsektorn, vilka är juridiskt åtskilda och verksamhetsmässigt oberoende av postoperatörerna.

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om vilka nationella tillsynsmyndigheter de har utsett för att utföra de uppgifter som härrör från detta direktiv.

De nationella tillsynsmyndigheterna skall som särskild uppgift ha att säkerställa överensstämmelse med de förpliktelser som härrör från detta direktiv. De kan även ha till uppgift att säkerställa överensstämmelse med konkurrensreglerna inom postsektorn.

KAPITEL 10

Slutbestämmelser

Artikel 23

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.3 skall kommissionen tre år efter det att detta direktiv träder i kraft och under inga omständigheter senare än den 31 december 2000 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om hur direktivet genomförts, inklusive relevant information om utvecklingen inom sektorn, i synnerhet om de ekonomiska, sociala, sysselsättnings- och tekniska aspekterna liksom om tjänsternas kvalitet.

Denna rapport skall, om det är lämpligt, åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 24

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast tolv månader efter det att direktivet träder i kraft. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning, när de offentliggörs.

Artikel 25

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Artikel 26

1. Detta direktiv hindrar inte någon medlemsstat från att vidmakthålla eller införa åtgärder som är mer liberala än dem som föreskrivs i detta direktiv. Sådana åtgärder måste vara förenliga med fördraget.

2. Skulle detta direktiv upphöra, får de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att genomföra det vidmakthållas i den mån de är förenliga med fördraget.

Artikel 27

Bestämmelserna i detta direktiv, med undantag av artikel 26, skall tillämpas till den 31 december 2004 såvida inte annat beslutas i enlighet med artikel 7.3.

Artikel 28

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i . . .

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Kvalitetsnormer för gränsöverskridande postbefordran inom gemenskapen

Kvalitetsnormerna för gränsöverskridande postbefordran inom gemenskapen i varje land skall bestämmas i förhållande till befordringstiden för postförsändelser inom den snabbaste normalkategorin, beräknad från inlämning till utdelning([1]) enligt formeln D + n, där D står för avlämningsdatum([2]) och n för antalet arbetsdagar som förflyter mellan detta datum och datum för överlämnande till adressaten.

Kvalitetsnormer för gränsöverskridande postbefordran inom gemenskapen

Befordringstid	Mål
D + 3	85 % av försändelserna
D + 5	97 % av försändelserna

Normerna måste uppfyllas inte bara för det totala flödet inom gemenskapstrafiken i dess helhet utan också för varje bilateralt flöde mellan två medlemsstater.

([1]) Tiden för befordran från inlämning till utdelning mäts från inlämningsstället till nätet till stället för överlämnande till adressaten.

([2]) Avlämningsdatum skall för beräkningen vara samma dag som den då försändelsen avlämnas, såvida det sker före den sista angivna uppsamlingstiden vid inlämningsstället till ifrågavarande nät. När avlämning äger rum efter detta klockslag är det avlämningsdatum som skall beaktas påföljande uppsamlingsdag.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Kommissionen lade den 22 november 1995 på grundval av artiklarna 57.2, 66 och 100a i EG-fördraget fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler för utveckling av gemenskapens posttjänster och för förbättring av servicekvaliteten.

2. Europaparlamentet avgav sitt yttrande efter första behandlingen den 9 maj 1996.

   Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 28 mars 1996 och Regionkommittén avgav sitt yttrande den 13 juni 1996.

   Till följd av Europaparlamentets yttrande lade kommissionen fram ett ändrat förslag den 31 juli 1996.

3. Rådet antog den 29 april 1997 sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189b i fördraget.

II. SYFTE

Kommissionens förslag är den första etappen i en politik som syftar till att fullborda den inre marknaden och utveckla gemenskapens posttjänster. Förslaget syftar därför till att införa harmoniserade bestämmelser när det gäller samhällsomfattande tjänster och posttjänster som kan förbehållas dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster samt till förbättring av servicekvaliteten, främjande av normalisering och vissa därmed sammanhängande frågor.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänna iakttagelser

Rent allmänt har rådet i sin gemensamma ståndpunkt godkänt det syfte och tillämpningsområde som kommissionen har föreslagit för detta direktiv (artikel 1 i förslaget). I fråga om de centrala bestämmelserna om utvecklingen av den monopoliserade sektorn har rådet, som delar den oro som Europaparlamentet har givit uttryck för i flera av sina ändringar, föredragit att behålla ett försiktigare tillvägagångssätt än det som kommissionen har föreskrivit. Det har således bemödat sig om att, i den anda som återspeglas i rådets resolution av den 7 februari 1994, främja en gradvis och kontrollerad liberalisering av postsektorn samtidigt som ett varaktigt tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster säkerställs. Rådet har för övrigt ansett det vara önskvärt att udvidga eller närmare precisera vissa viktiga bestämmelser som rör upprättandet av den ram som krävs för postsektorns utveckling, särskilt bestämmelserna om principerna för avgifter, insyn i räkenskaper och villkor för beviljande av tillstånd för icke-monopoliserade tjänster.

I de fall då rådet har ansett sig behöva göra ändringar i kommissionens förslag har det, liksom när det gäller Europaparlamentets ändringar, varit angeläget om att

— fastställa räckvidden för vissa bestämmelser,

— införa större smidighet för medlemsstaterna så att hänsyn tas till de olika nationella förhållandena,

— förtydliga direktivets formuleringar och förbättra dess utformning.

När det gäller Europaparlamentets ändringar har rådet i ett flertal fall godkänt kommissionens ståndpunkt så som den uttrycks i det ändrade förslaget.

2. **Särskilda iakttagelser**

(Om inte annat anges avser hänvisningarna texten till den gemensamma ståndpunkten)

i) Av ovan angivna skäl har rådet i sin gemensamma ståndpunkt gjort följande huvudsakliga ändringar av kommissionens förslag, vilka har kunnat godtas av kommissionen.

Definitioner (artikel 2)

Definitionerna har i allmänhet anpassats med hänsyn till det arbete som har utförts av den europeiska kommittén för postreglering (CERP) inom ramen för Europeiska post- och telesammanslutningen (CEPT). Vissa definitioner har dessutom lagts till eller strukits för att göra texten till direktivet mer sammanhängande. Bland de viktigaste ändringarna bör man notera att definitioner av "tillstånd" och "grundläggande krav" har lagts till, liksom att definitionen av "direktreklam" har utvecklats.

Omfattning av samhällsomfattande tjänster (artikel 3)

För att ta hänsyn till olika nationella förhållanden har rådet velat ge denna artikel en viss smidighet i förhållande till kommissionens förslag, särskilt i fråga om följande:

— De nationella tillsynsmyndigheternas bedömning av de undantag som kan göras när det gäller den täthet med vilken tjänsterna tillhandahålls samt utdelning till hemortsadressen.

— Fatställandet av maximivikten 10 kg för postpaket, utan att det förhindrar tillsynsmyndigheterna att höja gränsen till 20 kg, eftersom utdelningen av sådana postpaket även bör säkerställas i förbindelserna inom gemenskapen.

Det bör även betonas dels att omfattningen av postsortering hädanefter uttryckligen anges, dels att det krav som ställs i artikel 7 i kommissionens förslag på att samhällsomfattande tjänster varaktigt garanteras nu återfinns i artiklarna 3 och 5 i den gemensamma ståndpunkten.

Krav på allmän postservice (artikel 5)

Genom den nya definitionen av "väsentliga krav" har minimikraven på området utvidgats till att omfatta säkerheten i det allmänna postnätet och dataskyddets okränkbarhet (i enlighet med Europaparlamentets ändringsförslag nr 38), förbättring av miljön och av den fysiska planeringen. Medlemsstaternas möjligheter att åberopa andra krav som rör det allmännas intressen, erkända i fördraget och särskilt i artiklarna 36 och 56, ligger för övrigt till grund för ett nytt andra stycke.

Harmonisering av tjänster som får monopoliseras (artiklarna 7 och 8)

I allmänhet och beträffande de centrala bestämmelserna i direktivet har rådet frångått kommissionens ändrade förslag i och med att rådet, om än med andra formuleringar, har tagit fasta på den oro som Europaparlamentet givit uttryck för i sina ändringsförslag nr 16, 17, 18, 19, 20, 28, 40 och 54. Enligt den politiska kompromiss som rådet uppnått föreskrivs i artikel 7 att en monopolisering av gränsöverskridande postförsändelser och direktreklam kan ske, under förutsättning att Europaparlamentet och rådet tar ett beslut före den 1 januari 2000, med tillämpning av medbeslutandeförfarandet och på grundval av ett förslag som kommissionen skall lägga fram före slutet av 1998, om fullföljandet av en gradvis och kontrollerad liberalisering av postsektorn. Detta beslut, som skall ta hänsyn till den ekonomiska, sociala och tekniska utvecklingen skall inrikta sig på en liberalisering av gränsöverskridande postförsändelser och direktreklam samt på en förnyad översyn av avgifts- och viktgränserna och skall träda i kraft från och med den 1 januari 2003. Artikeln gör för övrigt klart att utväxling av dokument inte omfattas av möjligheten till monopolisering.

Dessutom har rådet, för att ta hänsyn till kraven på offentliga insatser och effekten av avgiftsgränserna enligt artikel 7, i artikel 8 infört en av de viktigaste punkterna i Europaparlamentets ändringsförslag nr 41 genom att klargöra att medlemsstaterna också kan handha tjänsten för sådana rekommenderade försändelser som används vid rättsliga och administrativa förfaranden.

Tillhandahållande av icke-monopoliserade tjänster (artikel 9)

I samband med defintionen av "tillstånd" som införts i artikel 2 i den gemensamma ståndpunkten, har rådet ansett det lämpligt att i denna artikel skilja på de tjänster som hänför sig till samhällsomfattande tjänster och de som inte gör det, eftersom medlemsstaterna kan räkna med att de mest restriktiva reglerna för tillstånd endast kan komma ifråga i det första fallet. Ett klart samtband har dessutom fastställts med iakttagande av de väsentliga kraven och proportionalitetsprincipen har lagts till de krav som förfarandena skall respektera.

Terminalavgifter (artikel 13)

Allmänt sett är texten till den gemensamma ståndpunkten utförligare än vad artikel 14 i kommissionens förslag är, särskilt vad beträffar de principer som skall följas vid uppgörelser om terminalavgifter som tas ut av den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster. Rådet har ändå inte gått så långt som Europaparlamentet i dess ändringsförslag nr 81 av skäl som utvecklas av kommissionen, dvs. huvudsakligen nödvändigheten att ta hänsyn till operatörernas huvudansvar vad beträffar avgiftssystemen, såsom det för terminalavgifter, och det faktum att avgifterna i vissa medlemsstater inte har beräknats på basis av kostnaderna.

Öppenhet i räkenskaper (artiklarna 14 och 15)

Två bekymmersamma frågor ligger till grund för den utformning av dessa två artiklar som rådet har fastställt. Rådet ansåg å ena sidan det vara lämpligt att föreskriva mer detaljerade bestämmelser vad beträffar ett analytiskt redovisningssystem för att kunna följa utvecklingen av de olika posttjänster som tillhandahållaren av samhällsomfattande tjänster erbjuder och på så sätt bättre kunna säkerställa den nödvändiga utvecklingen av postsektorn. Med hänsyn till det föregående ansåg rådet å andra sidan att det inte var nödvändigt att gå utöver de gemenskapsregler och den nationella lagstiftning som är tillämpliga på bolagens räkenskaper genom att föreskriva att skilda balans- och resultaträkningar skall lämnas för de monopoliserade respektive icke-monopoliserade tjänsterna på det sätt som anges i kommissionens förslag.

Krav på servicekvalitet för gränsöverskridande tjänster (artiklarna 16 och 18)

Vad beträffar artikel 16 ansåg rådet att fastställandet av sådana normer i inledningsskedet bör vara lagstiftarens uppgift och inte kommissionens, som, biträdd av den kommitté som avses i artikel 21, ändå anförtroddes anpassningen av dessa normer till den tekniska utvecklingen eller till marknadsutvecklingen. Som norm i inledningsskedet och för att ta hänsyn till de olika förhållandena inom gemenskapen föreskriver rådet i bilagan till den gemensamma ståndpunkten normer som är något mindre krävande än de provisoriska normer som avses i artikel 18 i kommissionens förslag. Rådet ansåg för övrigt att möjligheten att medge undantag bör finnas under vissa exceptionella omständigheter och att kommissionen i ett sådant fall skall underrättas. För övrigt har ett tillägg i texten till artikel 18 gjorts enligt vilket de nationella tillsynsmyndigheterna bör vidta nödvändiga korrigeringsåtgärder.

Krav på servicekvalitet för nationella tjänster (artiklarnal 16 och 17)

Rådet bekräftade kommissionens förslag att låta medlemsstaterna fastställa dessa normer men avvisade idén att i direktivet ange kvalitetsmålet i siffror. Rådet ansåg att främjandet av en kvalitetsförbättring kan säkerställas på ett helt tillfredsställande sätt dels genom kravet på enhetlighet med de för gränsöverskridande tjänster inom gemenskapen fastställda normerna och dels genom införandet i artikel 17 av

en ny bestämmelse som innebär att dessa normer offentliggörs på gemenskapsnivå av kommissionen.

Besvärsförfaranden och ersättningar (artikel 19)

I fråga om inrättandet av ett återbetalnings- och/eller ersättningssystem och samtidigt som det mål som kommissionen anger i sitt förslag delas, önskade rådet att i samma anda som präglar delar av Europaparlamentets ändringsförslag nr 50 lämna ett visst handlingsutrymme åt medlemsstaterna genom att anmoda dem att föreskriva ett sådant system när detta är berättigat.

Rådgivande kommittén (artikel 21)

Med hänsyn till de verkställande befogenheter som kommissionen ges genom detta direktiv, ansåg rådet det vara lämpligare att ersätta den rådgivande kommitté som kommissionen avser att inrätta med en kommitté som verkar i enlighet med förfarandet av typ IIIa.

Nationell tillsynsmyndighet (artikel 22)

Med hänsyn till den mängd information som de nationella tillsynsmyndigheterna redan måste lämna till kommissionen, särskilt i enlighet med vad som föreskrivs i artiklarna 6, 14, 17, 18 och 22 ansåg rådet att, i avsikt att minska de administrativa uppgifter som är dessa myndigheters ansvar, det inte är lämpligt att i denna artikel behålla kraven på en årlig rapport.

Översyn (artikel 23)

Med tanke på de experter som finns tillgängliga inom kommissionens verksamheter och nationella tillsynsmyndigheter och med hänsyn till den artikel 21 föreskrivna kommittén, ansåg rådet att det inte var nödvändigt att skapa en övervakningsfunktion för att följa postsektorns utveckling, såsom kommissionen har föreslagit.

ii) När det gäller Europaparlamentets ändringsförslag har rådet i ett flertal fall följt kommissionens ståndpunkt enligt dess ändrade förslag

— genom att i sin gemensamma ståndpunkt (ibland med vissa ändrade formuleringar) godkänna

  — ändringsförslagen nr 4, 9, 13, 21 och 57 i sin helhet,

  — ändringsförslag nr 1 delvis,

  — ändringsförslagen nr 15, 38, 39 (kommissionen har för sin del godkänt detta ändringsförslag i sin helhet) och 41 (andra delen) vad beträffar principerna,

— genom att inte godkänna ändringsförslagen nr 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 22, 23 (andra delen), 24, 25, 29, 32, 33, 36, 37 (första och tredje delen), 42, 43, 44, 45, 47, 50, 51, 52, 53, 58 och 81.

iii) Rådet har däremot inte kunnat följa kommissionens ståndpunkt enligt dess ändrade förslag vad beträffar följande ändringsförslag från Europaparlamentet:

Ändringsförslag som godkänts av rådet men inte av kommissionen

Till skillnad från kommissionen har rådet i sin gemensamma ståndpunkt godkänt

— ändringsförslag nr 34 i sin helhet (med en något ändrad formulering),

— ändringsförslagen nr 23 delvis (första delen), 35 och 41 (första delen) delvis,

— ändringsförslagen nr 26, 31 och 49 vad beträffar principerna,

— underförstått de ändringsförslag som rör monopoliserade tjänster och en tidsram för liberaliseringen, dvs. Europaparlamentets ändringsförslag nr 16, 17, 18, 19, 20, 28, 40 och 54 (jfr ovan under punkt i de kommentarer som hänför sig till artikel 7).

Ändringsförslag som godkänts av kommissionen men inte av rådet

Ändringsförslag 27 (punkt 37 i ingressen i kommissionens förslag)

Rådet ansåg att det inom ramen för detta direktiv inte är nödvändigt att införa någon hänvisning till en undersökning om möjligheten att ge ut frimärken i Euro-valörer.

Ändringsförslag 30 (punkt 41 i ingressen i kommissionens förslag)

Som en kompromiss mellan Europaparlamentets ståndpunkt uttryckt i ändringsförslagen 29 och 30 och kommissionens ståndpunkt föreskrivs i den gemensamma ståndpunkten att punkt 40 i ingressen stryks och att punkt 41 i ingressen bibehålls enligt kommissionens förslag.

Ändringsförslag 37 (artikel 3)

Andra delen av detta ändringsförslag, det enda som godkänts av kommissionen, anger under vilka förhållanden nationella tillsynsmyndigheter kan göra undantag för den täthet med vilken de samhällsomfattande tjänster som anges i denna artikel skall utföras. Rådet ansåg för sin del att upprätthållandet av skillnaden mellan exceptionella omständigheter eller geografiska förhållanden, som för övrigt återfinns i kommissionens ursprungliga förslag, tillför en värdefull precisering som det är lämpligt att behålla.

Ändringsförslag 48 (artikel 17)

Rådet godkände inte detta ändringsförslag av skäl som angivits ovan under punkt i, artikel 17.

Ändringsförslagen 55 och 56 (artikel 23)

Ändringsförslag nr 55 har inte något berättigande i den gemensamma ståndpunkten med hänsyn till ovan under punkt i angivna ändringar av artikel 23.

Rådet förutsätter att kommissionen vid utarbetandet av sin rapport inte kommer att underlåta att ta upp den legitima oro som Europaparlamentet uttrycker i sitt ändringsförslag nr 56 och ansåg därför inte att det var nödvändigt att föreskriva detta genom tillägg av en ny punkt.